

Latgališu woceleite

Latgali var tikai mīlēt

Ivonnas Brūveres gleznu un auskaru pasaule

Egita Terēze Jonāne

Rudzātu vidusskolas (Līvānu novads) 12. klases skolniece Ivonna Brūvere šogad savu skolu, pagastu un Latgali popularizēja ar ainavas gleznu un biznesa ideju. Uzunājot jaunieti pēc stundām Rudzātu vidusskolā, «Vietējā Latgales Avīze» uzzināja, ka Ivonna par gleznu «Zentes lauki» saņēma balvu Jāzepa Pīgožņa balvas ainavu glezniecībā konkursā un ar kartona auskaru ideju uzvarēja Līvānu novada pašvaldības konkursā «Mana biznesa ideja 2021».

Iedvesmo mamma

«Konkursi – tā ir pierasta lieta. Lūk, šo gleznu «Nākamā paaudze» iesniedzu konkursam «Es dzīvoju pie jūras». Saņēmu Atzinību. Šajā konkursā piedalījies arī pirms diviem gadiem, un toreiz man piešķīra zelta medaļu un 1. vietu. Māksla ir aizraujoša. Esmu absolvējusi Līvānu Mūzikas un mākslas skolu, arī pašlaik vairāk tiecos uz mākslu. Skolotāji, mamma, draugi saka, ka man ir talants. Paldies mammai, viņa ir ļoti talantīga,» atzina Ivonna, un parādīja gleznu un auskarus.

Vērojot un bildējot tos nepilnu pusstundu, atzinas Ivonnai, ka viņa patiešām ir talantīga un ka auskaros un gleznās redzams viņas kā jaunas mākslinieces rokraksts.

Ivonnas auskari – tas ir stāsts par spēli «Minecraft» un «Marvel» filmu supervaroņiem. Zobenš, sirsniņas, ābols, lāpstīņa, akmeņlauzis, dažādas šīs spēles ikonīnas, piemēram, 2D zivtiņa, supervaroņi Loki, Torns – tie visi ir auskari. Ivonnas rotām ir kantaina forma, tāpēc ka, kā teica Ivonna, kantainos ir viegli izgriezt ar nazi. Auskari ir sievišķīgi. Ivonna domā, ka vīriešiem būtu jārada piekariņi par to pašu «Minecraft» tematiku.

Redzot, ka meitas auskari atšķiras no citu darinātajām rotām, mamma pamudināja Ivonnu pieteikties konkursam «Mana biznesa ideja 2021». Ivonna pastāstīja: «Mana mamma ir pārlošanas rokdarbniece, un viņas kastītes ir pilnas ar auskaru āķīšiem, riņķīšiem utt. Es iedvesmojos no mammas. Tas bija augusts. Izdomāju, ka neviens netaisa auskarus no kartona un ar spēles «Minecraft» tematiku (tā ir izdzīvošanas spēle), man ļoti patīk šī spēle. Iedvesmojos no šīs spēles sirsniņām. Nopirku kartonu Līvānu kancelejas preču veikalā, akrila krāsas un otiņas, nagu laku man jau bija, un sāku veidot auskarus ar «Minecraft» tematiku.»

Rotas prasa ne tikai izdomu, bet arī rūpīgu, pacietīgu darbu. Ivonna izgriež no kartona auskarus, pārklāj tos ar akrila krāsām un nagu laku. Kad tie nožūst, tad var ielikt metāla āķīšus, kurus var iegādāties internetā.

«Mammai patika mana kartona auskaru ideja, tāpēc viņa pierunāja mani piedalīties biznesa ideju konkursā. Es saņēmos un piedalījos, un saņēmu naudas balvu vidusskolēnu grupā,» priecājās Ivonna.

Pirms pandēmijas notika Uzņēmējdarbības skola, kur iesaistījās arī Ivonna, tāpat viņai patika palīdzēt mammai gadatirgos. Ivonna teica, ka saprot uzņēmuma veidošanas principus, novērojusi, ka uzņēmējdarbība ir daudzveidīga, jo vieni pircēji grib mantu redzēt un aptaustīt klātienē, citi apskata preci un nopērk internetā. Ir cilvēki, kuri ciena roku darbu, tikmēr viena daļa pat neiedziļinās, vai darbu radījis mašīna vai cilvēks. Savukārt jaunieši neiet uz gadatirgiem vai veikaliem, viņi to, ko vēlas, sameklē internetā, teica Ivonna.

Viņai gan patīk roku darbs un gadatirgi, tomēr nākas pavadīt daudz laika arī internetā, meklējot idejas, izvietojot pašas darbus. «Patīk auskari, un es domāju, ka tie patīks arī citiem jauniešiem. Esmu rēķinājusi, ka, ja man būtu auskaru bizness, tad no nopelnītās naudas jaunus materiālos un auskaros būtu jāinvestē tikai pieci procenti, bet pārējā nauda būtu tīrā peļņa. Taču mani tomēr saista māksla nevis uzņēmējdarbība. Auskari varētu būt kā hobijs, pelnošs hobijs,» pieļāva jauniene.

Ivonna rosina vidusskolas vecākajās klasēs rīkot Uzņēmēju skolu un ekskursijas uz uzņēmumiem, jo tas palīdzēs jauniešiem izvēlēties profesiju.

Jāiestarpina, ka Ivonnas darbus atzinīgi novērtējusi ne tikai mamma, bet arī skolas saime un sociālo tīklu apmeklētāji. Turpat skolā pirmajā stāvā sienu rotā Ivonnas gleznojums. Jauniene darbojas pēc pašas radošuma receptes – piedzimstot idejai, nedēļa jānogaida, un, ja pēc nedēļas tā ideja patīk, tad īsteno to.

Iedvesmo gleznošana

Ivonna sāka zīmēt un gleznot tad, kad ģimene dzīvoja Rīgā. Toreiz viņa aizgāja uz mākslas pulciņu, un jau toreiz skolotāja pateica, ka meitenei ir talants. «Man patika zīmēt. Tāpēc, pārbraucot uz Rudzātiem (es toreiz mācījos jau septītajā klasē), iestājos Līvānu Mūzikas un mākslas skolā. Pēc devītās klases bija doma iet uz Rēzeknes Mākslas un dizaina vidusskolu, taču es paliku šeit, Rudzātu vidusskolā. Tad sākās kovidā pandēmija un attālinātās mācības. Tās ir diezgan garlaicīgas, mācīties klātienē ir daudz, daudz interesantāk. Tāpēc attālināto mācību laikā sāku domāt, ko darīt. Izdomāju, ka pieteikšos konkursiem, un brīnumainā kārtā dažos konkursos dabūju godalgotas vietas. Atsāku gleznot, jo gleznošana uzlabo garastāvokli, piepilda dienu,» teica Ivonna.

Viņa šogad pieteicās arī Jāzepa Pīgožņa balvas ainavu glezniecībā konkursam, un ar darbu «Zentes lauki» izcīnīja balvu un 1. vietu. Ivonna šo gleznu gleznoja divas-trīs stundas dienā trīs mēnešus. Viņu atbalstīja mamma un Rudzātu vidusskolas skolotāja Inguna Prikule. Mūsu sarunas priekšvakarā Ivonna bija pabeigusi pirmo lielformāta darbu «Dzinējmedības» (50x70 cm). Tur ir ainava, upe, pie kuras apstājusies mašīna, un mazliet atstāts stāvs mednieku pulciņš.

Ivonna atzīstas, ka var uzgleznot visu, izņemot sejas un portretus, tāpat viņai patīk akrila krāsa, nevis eļļa, jo tās ļoti ātri nožūst.

«Esmu dzirdējusi cilvēkus sakām, ka dari to, ko tu mīli. Arī man šķiet, kas tas ir svarīgi. Bet pagaidām esmu kā balta lapa lielās izvēles priekšā. Vārbūt izvēlēšos profesiju, kas ļaus pelnīt, bet gleznošana būs kā hobijs. Bet vārbūt došos uz Latvijas Mākslas akadēmiju. Vēl ir laiks pārdomām,» pastāstīja jauniene.

Skolotāji zina, ka Ivonnai padodas arī mācības, tāpēc iesaista viņu bioloģijas, matemātikas, fizikas u.c. olimpiādēs. «Klātienē olimpiādēs ir stress, daudz cilvēku, tomēr galva strādā labāk nekā attālinātās olimpiādēs. Ir vērtīgi pārbaudīt zināšanas arī tādā nopietnākā līmenī, kāds ir olimpiādēs,» atzina Ivonna.

Ja kāda nodarbe (gleznošana, sports, mūzika utt.) cilvēku uzrunā (Ivonna saka – ja notiek klikšķis), tad tā ir jāapgūst, mazliet skrīenot vai mazliet gleznojot, vai mazliet dziedot un vienlaikus vērojot sevi. Ja patīk un ja padodas, tad jāturpina darīt to, ja ne – jāpārņem kaut ko citu, uzskata Ivonna.

Vaicāta par Rudzātu vidusskolas pienesumu viņas dzīvē, Ivonna atzīstas, ka negrib pamest skolu un Rudzātus: «Kad mēs mācāmies attālināti, tad tā vairs nav skola, tad mēs vienkārši mācāmies attālināti. Skola var būt skola tikai klātienē. Rudzātu vidusskolā ir ļoti labi, visi skolotāji ir ļoti labi. Es atnācu uz šo skolu un kļuva gudriniece. Visi ir draudzīgi, te ir laba gaisotne. Skola atrodas tālu no pilsētas, tāpēc apkārtnē ir svaigs gaiss un nav trokšņu. Ja es varētu, tad arī turpmāk mācītos tikai Rudzātu vidusskolā.»

Ivonnas albuma un Egitas Terēzes Jonānes foto

Šis projekts tiek realizēts ar Latgales reģiona attīstības aģentūras, Valsts kultūrkapitāla fonda un AS «Latvijas valsts meži» finansiālu atbalstu

